

5) Czy postanowienia dyrektywy o usłudze powszechnej dotyczące finansowania, a w szczególności jej art. 13 ust. 2 ostatnie zdanie, oraz postanowienia załącznika IV, należy interpretować w ten sposób, iż mają one bezpośredni skutek?

(¹) Dyrektywa 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (dyrektywa o usłudze powszechnej) (Dz.U. L 108, s. 51)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof (Austria) w dniu 24 kwietnia 2009 r. — Hotel Alpenhof GesmbH przeciwko Oliverowi Hellerowi

(Sprawa C-144/09)

(2009/C 153/47)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberster Gerichtshof (Austria)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Hotel Alpenhof GesmbH

Strona pozwana: Oliver Heller

Pytanie prejudycjalne

1) Czy dla „kierowania” działalności w rozumieniu art. 15 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 44/2001 (rozporządzenia Bruksela I) (¹) wystarczy, że można otworzyć stronę internetową kontrahenta?

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. 2001, L 12, s. 1)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg w dniu 24 kwietnia 2009 r. — Land Baden-Württemberg przeciwko Panagiotisowi Tsakouridisowi

(Sprawa C-145/09)

(2009/C 153/48)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Land Baden-Württemberg

Strona pozwana: Panagiotis Tsakouridis

Pytania prejudycjalne

1. Czy użyte w art. 28 ust. 3 dyrektywy 2004/38/WE (¹) z dnia 29 kwietnia 2004 r. pojęcie „nadrzędnych względów

bezpieczeństwa publicznego” należy interpretować w ten sposób, że wydalenie z terytorium mogą uzasadniać jedynie bezwzględne zagrożenia zewnętrznego i wewnętrznego bezpieczeństwa państwa członkowskiego i czy obejmuje ono jedynie istnienie państwa z jego głównymi instytucjami, ich zdolność funkcjonowania, życie ludności oraz stosunki zewnętrzne i pokojową współegzystencję narodów?

2. Na jakich warunkach po okresie dziesięcioletniego zamieszkiwania w przyjmującym państwie członkowskim można następnie utracić prawo do zwiększonej ochrony przed wydaleniem z terytorium określonej w 28 ust. 3 lit. a) dyrektywy 2004/38/WE? Czy w tym kontekście stosuje się odpowiednio kryteria utraty prawa stałego pobytu określone w art. 16 ust. 4 dyrektywy 2004/38/WE ?

3. W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie drugie i odpowiedniego stosowania art. 16 ust. 4 dyrektywy 2004/38/WE: czy prawo do zwiększonej ochrony przed wydaleniem z terytorium zostaje utracone wyłącznie wskutek upływu czasu, bez względu na powody decydujące o nieobecności?

4. Również w razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie drugie i odpowiedniego stosowania art. 16 ust. 4 dyrektywy 2004/38/WE: czy przymusowy powrót do przyjmującego państwa członkowskiego w ramach postępowania karnego przed upływem okresu dwóch lat wywołuje skutek w postaci zachowania prawa do zwiększonej ochrony przed wydaleniem z terytorium, mimo że w związku z powrotem nie można przez pewien czas korzystać z podstawowych swobód?

(¹) Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniająca rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylająca dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Tekst mający znaczenie dla EOG) Dz. U. L 158 z 30.4.2004, s. 77–123 oraz sprostowania Dz.U. L 229, s. 35, Dz. U. L 197, s. 34 i Dz. U. L 204, s. 28.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy) w dniu 24 kwietnia 2009 r. — Prof. Dr. Claus Scholl przeciwko Stadtwerke Aachen AG

(Sprawa C-146/09)

(2009/C 153/49)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Prof. Dr. Claus Scholl

Strona pozwana: Stadtwerke Aachen AG

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wykładni przepisu zawartego w art. 6 ust. 3 tiret trzecie hipoteza trzecia dyrektywy 97/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 maja 1997 r. w sprawie ochrony konsumentów w przypadku umów zawieranych na odległość⁽¹⁾ należy dokonywać w ten sposób, że prawo odstąpienia od umowy nie przysługuje w odniesieniu do umów zawieranych na odległość, dotyczących dostaw energii elektrycznej i gazu z sieci?

⁽¹⁾ Dz. U. L 144, s. 19.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Wien w dniu 24 kwietnia 2009 r. — Ronald Seunig przeciwko Maria Hölzel

(Sprawa C-147/09)

(2009/C 153/50)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberlandesgericht Wien

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Ronald Seunig

Strona pozwana: Maria Hölzel

Pytania prejudycjalne

1. a) Czy art. 5 pkt 1 lit. b) tiret drugie rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych⁽¹⁾ (zwanego dalej „rozporządzeniem”) znajduje zastosowanie do umów o świadczenie usług także w sytuacji, gdy usługi zgodnie z umową świadczone są w wielu państwach członkowskich?

W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na to pytanie:

Czy wymieniony przepis należy rozumieć w taki sposób, że

- b) miejsce wypełnienia charakterystycznego zobowiązania należy określić na podstawie miejsca, w którym znajduje się główny punkt działalności świadczącego usługi, oceniany na podstawie nakładu czasu i znaczenia działalności;
- c) w braku możliwości określenia głównego punktu działalności skarga o wszelkie roszczenia wynikające z umowy może zostać wniesiona według wyboru skarżącego w każdym miejscu świadczenia usługi we Wspólnocie?
2. W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze:

Czy art. 5 pkt 1 lit. a) rozporządzenia znajduje zastosowanie do umów o świadczenie usług także w sytuacji, gdy

usługi zgodnie z umową świadczone są w wielu państwach członkowskich?

⁽¹⁾ Dz.U. 2001, L 12, s. 1.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) wydanego w dniu 11 lutego 2009 r. w sprawie T-25/07 Iride SpA i Iride Energia SpA SPM przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich wniesione w dniu 27 kwietnia 2009 r. przez Iride SpA et Iride Energia SpA

(Sprawa C-150/09 P)

(2009/C 153/51)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Iride SpA i Iride Energia SpA (przedstawiciele: L. Radicati di Brozolo, M. Merola i T. Ubaldi, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie zaskarżonego wyroku,
- uwzględnienie wniosków przedstawionych w pierwszej instancji lub tytułem subsydiarnym odesłanie sprawy do ponownego rozpatrzenia w trybie art. 61 statutu Trybunału Sprawiedliwości,
- zasądzenie od Komisji pokrycia kosztów postępowania w dwóch instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszące odwołanie podnoszą dwa zarzuty na jego poparcie.

W pierwszym zarzucie podnoszą one naruszenie prawa w zakresie wykładni i zastosowania art. 235 WE w zakresie braku uzasadnienia zaskarżonej decyzji. Sąd naruszył bowiem prawo uznając, że w zakresie występowania w niniejszej sprawie przesłanek, o których mowa w art. 97 ust. 1 WE by spełnić wymóg uzasadnienia przewidziany w art. 253 WE wystarczy: i) zwykle stwierdzenie Komisji, że ustaliła iż sporny środek musi być uznany za pomoc państwa, ii) możliwość wykorzystania decyzji o wszczęciu postępowania i wcześniejsza i odrębna decyzja Komisji dla uzasadnienia zaskarżonego aktu

Drugi zarzut jest oparty na zniekształceniu środków zaskarżenia i naruszeniu przez Sąd prawa w zakresie oceny orzecznictwa Deggendorf dla celów niniejsze sprawy. W szczególności Sąd:

- i) zniekształcił środki zaskarżenia przedstawione w pierwszej instancji przez skarżące stwierdzając, że zniekształciły one postępowanie w zakresie kontroli pomocy państwa, bez wskazania jednakże na czym w istocie polegało to zniekształcenie,
- ii) zaniechał wskazania błędu, którego dopuściła się Komisja w ocenie znaczenia wyroku Deggendorf dla niniejszej sprawy, wobec tego że nie dokonała konkretnej i specyficznej analizy skutków zniekształcenia konkurencji i wymiany wspólnotowej spowodowanych skumulowaniem nowej pomocy i uprzedniej nie zwróconej pomocy,